

der ingen som helst Forhold er mellem Tilbud og Efterspørgsel.

Det blev af det ærede Medlem Hr. Niels Petersen nævnt, at de Bestemmelser, man træffer for det første Aar for de Kommuner, i hvilke Nævne ophæves, gaaende ud paa at sikre, at Lejen ikke skal stige, vil bevirke, at det vil blive et rigt Aar for frivillige Overenskomster. Derom er der neppe Tvivl, de frivillige Overenskomster har allerede haft en gylden Tid i denne By i de senere Maaneder. I denne Tid, hvor Grundejerforeningens Formand har skrevet Artikler i Dagbladet „København“, og hvor Ejerne har sagt til deres Lejere: Ja, nu ophæves jo Huslejeloven!, er der indgaaet mange frivillige Overenskomster, navnlig for Værksteders og Butikkers Vedkommende, idet det for de paagældende Lejere drejer sig om deres Eksistens, og derved er Lejebeløbet drevet betydeligt op. Jeg er ligeledes vidende om mange Eksempler paa, at Lejebeløbet er drevet betydeligt op, naar der har været Tale om at erholde Tilladelse til Afstaaelse af en Butik. Jeg tror, at Bestemmelser som de omtalte ingenlunde vil sikre Lejerne, men vil blive benyttet som en Art Pengeafpresningsbestemmelse.

Det forekommer mig, at de, som stærkest har raabt paa, at Afviklingen paa dette Omraade skulde tage Fart, maa huske paa een Ting. Ganske vist erkender jeg, at man, for at bruge det ærede Medlem Hr. Hagbart Bergs Udtryk, skal afvikle de Restriktioner, der indførtes under Krigen, men man maa huske, at der er ogsaa andre Restriktioner, som indførtes under Krigen, men som det efter Venstres Mening ikke haster med at afskaffe, skønt der intet Grundlag er for dem mere. De Restriktioner derimod, der findes paa dette Omraade, er der efter vor Mening Grund til at opretholde, fordi der endnu er de samme Forhold, som der var den Gang, de indførtes. Imidlertid, Afviklingen maa jo begynde, men det forekommer mig, at den højtærede Minister kunde være gaaet en anden Vej, en Vej, som pegede i den Retning, som den højtærede Minister noget gjorde sig til Talsmand for i Fjor, at man for at fremme Byggeriet skulde lade Afviklingen begynde med de store Lejligheder, 8—9 Værelsers Lejligheder — hvor Grænsen skulde sættes, kunde man diskutere i et

Udvalg. Jeg vilde mene, der var Grund til at antage, at Beboerne af saadanne større Lejligheder havde større Mulighed for at bygge end de, som bebod de mindre Lejligheder. Jeg tror derfor, at man, naar man vilde gennemføre en rolig Afvikling, skulde begynde fra Toppen og se, hvordan det saa artede sig.

Venstres ærede Ordfører (Hagbart Berg) udtalte sig om Byggeomkostningerne og syntes at mene, at Byggeomkostningerne vilde gaa ned, hvis dette Forslag vedtoges. Jeg maa sige, at i saa Henseende har jeg en ganske anden Opfattelse; det forekommer mig, at netop det, det ærede Medlem fremhævede, hvad Byggeomkostningerne angaar, viser Nødvendigheden af Huslejelovgivningens Opretholdelse, for disse Priser vil netop ikke falde, naar et Forslag som dette gennemføres. Men det vil sige, at der vil ske en Lejestigning, og at denne vil blive væltet over paa Lejerne; dette vil i mange Tilfælde blive Følgen af Lovforslaget, som det foreligger.

Naar Lovgivningen paa Boligspørgsmaalets Omraade har faaet saa mange Fjender indenfor Grundejernes Kreds, tror jeg, det skyldes den Maade, hvorpaa Nævne har taget paa Spørgsmaalet. Jeg mener, at en Lovgivning paa dette Omraade har været af det gode, og at en Fortsættelse deraf, saa længe der er stærk Bolignød, er nødvendig for de Byer, hvor denne Bolignød eksisterer. Jeg tror, at ogsaa set fra et Ejersynspunkt er det en god Lovgivning, og jeg ved, at mange Ejere anerkender det. Jeg talte i Aftes med en Forsamling af Husejere, hvoraf enkelte var ret store Ejendomsbesiddere her i Hovedstaden, som udtalte, at det var en Lovgivning, de var vel tilfreds med, fordi derigennem var deres Kapital i Behold. De Penge, der er anbragt i Ejendomme i de Byer, hvor der har været Bolignød, de er nu i Behold, medens de Penge, som blev anbragt i forskellige Selskabers Aktier eller i Bankaktier som Landmandsbankens, i Dag er lig Nul. Der er heller ikke en eneste Grundejer, som trods sit Fjendskab imod Huslejelovgivningen vil sælge sin Ejendom til de Priser, der er givet for den, selv om den er købt under Krigen.

Jeg vil da slutte med at sige, at som Lovforslaget er formet, vil vi ikke kunne